

180

U S T A W A

z dnia 23 lipca 1945 r.

o zasiłkach i pomocy dla osób pozostałych po uczestnikach ruchu podziemnego i partyzanckiego, poległych w walce o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego.

Art. 1. Prawo do zasiłków i pomocy służy osobom, pozostałym po uczestnikach ruchu podziemnego lub partyzanckiego, którzy ponieśli śmierć w związku z walką o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego.

Art. 2. Za osoby, uprawnione do zasiłków i pomocy (art. 1), uważa się:

- a) żonę bez względu na to, czy związek małżeński zawarty był w formie prawem przepisanej,
- b) dzieci ślubne, uprawnione, uznane, przysposobione oraz nieslubne i pasierbów do 18 roku życia, a jeżeli kształcą się w szkołach średnich, wyższych lub zawodowych — do 25 roku życia,
- c) inne osoby niezdolne do pracy, które pozostawały na wyłącznym utrzymaniu uczestnika ruchu podziemnego lub partyzanckiego.

Art. 3. Wyłączone są od korzystania z uprawnień, objętych niniejszą ustawą, osoby skazane prawomocnie po dniu 22 lipca 1944 r. na karę dodatkową utraty praw publicznych lub obywatelskich praw honorowych.

Art. 4. (1) Osobom, wymienionym w art. 2 lit. a), służy prawo do zasiłków w wysokości 60% uposażenia urzędnika państwowego X kategorii służbowej.

(2) Osobom, wymienionym w art. 2 lit. b) i c), służy prawo do zasiłków w wysokości 40%

uposażenia urzędnika państwowego X kategorii służbowej.

(3) Łączna kwota zasiłków przypadających osobom, pozostałym po poszczególnym uczestniku ruchu podziemnego lub partyzanckiego, nie może przekraczać podwójnego uposażenia urzędnika państwowego X kategorii. W tym wypadku osoby, wymienione w art. 2 pkt. a) b), mają pierwszeństwo przed innymi członkami rodziny, rodzice zaś — przed innymi osobami, objętymi art. 2 lit. c).

Art. 5. (1) Jeżeli osoba, uprawniona do zasiłków, uzyska środki zapewniające jej egzystencję, prawo do zasiłków zawiesza się na czas posiadania tych środków.

(2) Kwoty, nienależnie pobrane tytułem zasiłków, podlegają zwrotowi bez względu na to, czy miało miejsce świadome wprowadzenie władzy w błąd.

Art. 6. Zasiłki pobierane na zasadzie niniejszej ustawy są wolne od podatków i nie podlegają zajęciu w drodze egzekucji z wyjątkiem ustawowych roszczeń alimentacyjnych na rzecz wstępnych i zstępnych.

Art. 7. Osoby, pozostałe po uczestnikach ruchu podziemnego lub partyzanckiego (art. 2), korzystają z następującej pomocy:

- a) otrzymują zaopatrzenie żywnościowe według norm, przewidzianych dla członków rodzin urzędników państwowych;

- b) służy im prawo pierwszeństwa przy równych kwalifikacjach w przyjmowaniu do pracy, w otrzymywaniu koncesji, przydziałów mieszkaniowych, stypendiów, w przyjmowaniu do zakładów naukowych, burs i zakładów leczniczych;
- c) otrzymują bezpłatną pomoc lekarską na koszt Państwa w ubezpieczalniach społecznych oraz w państwowych i samorządowych zakładach leczniczych;
- d) przy osiedleniu na ziemiach zachodnich — korzystają z wszelkich ulg i udogodnień, jakie służy rodzinom żołnierzy Wojska Polskiego.

Art. 8. (1) Prawo do zasiłków i pomocy w zakresie, przewidzianym niniejszą ustawą, ustala na wniosek komisji kwalifikacyjnych, urzędujących przy powiatowych radach narodowych, wojewódzka komisja kwalifikacyjna, urzędująca przy wojewódzkiej radzie narodowej.

(2) Od orzeczeń wojewódzkiej komisji kwalifikacyjnej służy odwołanie do Głównej Komisji Kwalifikacyjnej, urzędującej przy Krajowej Radzie Narodowej.

(3) Główną Komisję Kwalifikacyjną powoła Prezydium Krajowej Rady Narodowej, które ustali jej skład i tryb postępowania.

Art. 9. Osobom, pozostałym po uczestnikach ruchu podziemnego lub partyzanckiego (art. 2) szczególnie zasłużonych w walkach o wyzwolenie Polski spod najazdu hitlerowskiego, Główna Komisja Kwalifikacyjna może przyznać wyższe zasiłki, niż przewidziane w art. 4.

Art. 10. Minister Pracy i Opieki Społecznej ustali w rozporządzeniach, wydanych w po-

rozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Administracji Publicznej oraz Skarbu tryb postępowania w sprawie o przyznanie uprawnień do zasiłków i pomocy, skład i sposób powołania komisji kwalifikacyjnych, a także terminy ostateczne do zgłaszania uprawnień przez osoby zainteresowane.

Art. 11. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrami: Obrony Narodowej, Administracji Publicznej, Skarbu, Zdrowia, Oświaty, Przemysłu oraz Apropowizacji i Handlu.

Art. 12. Ustawa, niniejszą wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Balesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Obrony Narodowej:
Michał Żymierski
Marszałek Polski

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Edmund Giebartowski

Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

Minister Zdrowia:
Franciszek Litwin

Minister Oświaty:
Czesław Wycech

w/z Minister Przemysłu:
Ciszewski

Minister Apropowizacji i Handlu:
Jerzy Sztachelski